

I FOKUS: TEATER PERO

Skapande skola workshops och barns tolkningar av andras berättelser. Teatercentrum har träffat Teater Pero för att tala om hur barn och unga upplever och beskriver sin egen tillvaro och plats.

I reportageseriens tredje del träffar vi Teater Peros tidigare skådespelare och nuvarande turnéproducent Karin Westholm för att få veta mer om ett av deras absolut största skapande skola projekt.

Teater Pero bildades 1983 och har under 40 års tid skapat teater och scenkonst för barn och unga världen över. Teatern använder mim som sin konstnärliga grund men arbetar även mycket med rörelse, berättande och musik i sina föreställningar. Fram tills pandemin drev Pero en egen scen på Sveavägen men är idag främst en turnerande teater och är flitigt bokade både i Sverige och utomlands.

Teater Peros projekt började som en vanlig skapande skola bokning för två klasser hos engelska skolan som ville göra något knutet till identitet som tematik. ”Vi gör överlag mycket skapande skola projekt. Oftast brukar man se en föreställning och sedan gör man workshopen med oss” förklarar Karin. ”Oftast ses man bara några gånger men denna gång hade skolan ekonomisk möjlighet att bygga ut projektet vilket var ovanligt för oss. Vi valde därför att samarbeta kring vår föreställning Hej Sverige och den blev helt perfekt för projektet och skolans önskade tematik”

Idén till Hej Sverige, som sedan blev den föreställning skapande skola projektet byggdes runt, föddes gradvis under teaterns många möten med sin publik. Föreställningen är nämligen helt gjord utifrån barns egna ord om sin plats och uppväxt och består av berättelser och upplevelser som är väldigt olika.

"Vi slogs av hur olika en uppväxt ser ut. Vissa barn har häst medans andra kan hela tunnelbanesystemet fastän de bara är 10 år gamla. Men det gemensamma för alla barn är att deras plats är så självklar för just dem" menar Karin." Vi ville utforska det här djupare så vi tog hjälp av vår publik och ställde frågor till över 400 barn utspridda i hela Sverige om deras plats. Sen gjorde vi en föreställning helt baserad på de svaren vi fick in. Det är även tacksamt att spinna vidare på detta i en workshop eftersom vilket barn som helst kan svara på frågan på ett helt fantastiskt sätt. Det blir alltid fint just för att det är så personligt".

Just tanken och värderingen att barns tolkningar och berättelser är lika intressanta och mycket värda som någon annans är märkbart i alla Teater Peros produktioner, inte minst skapande skola projektet. *"Vi bestämde i ett tidigt skede för att inom projektet låta skolans barn göra en egen version av samma föreställning. Så först såg de vår föreställning och sen åkte våra skådespelare ut till skolan där de arbetade med eleverna klassvis under ett antal träffar."* berättar Karin. *"Under den första träffen arbetade vi med texterna och lät barnen svara på samma frågor som låg till grund för vår föreställning. Sen arbetade vi även dramaturgiskt med texterna och undersökte bland annat hur man kan bygga ihop så att det svänger, ska man ha positiva svar i början eller slutet av föreställningen?"*

Men det var inte bara det dramaturgiska eller det sceniska arbetet, som att med röst och kropp gestalta sina egna texter, som var viktigt att inkludera i projektet. En stor del av processen och framtagandet av den nya föreställningen gick även ut på att motivera och stötta eleverna till att våga att testa och uttrycka sig framför andra. *"Bara att skriva något personligt och läsa upp det är en stor grej när man är 11 år. Så det handlar även mycket om att ge elever nycklar till det vi själva som vuxna kämpar med - att kasta sig ut och våga, våga testa."* menar Karin.

Den ursprungliga tanken var att projektet skulle kulminera i ett stort uppspel på skolan men på grund av pandemin sköts detta på framtiden. Men inget ont som inte för något gott med sig, tack vare uppskjutningen fick skolan möjlighet att arbeta vidare med projektet ytterligare en tid. *"Vi lät en dramapedagog på skolan ta över och denne arbetade vidare med barnen och projektet och lade till ännu en bit som är viktig i teatern; att arbeta med och tilldela roller. Elever fick nu olika typer av ansvar; som kostym, ljus, manus och så vidare"* berättar Karin. Hon fortsätter sedan. *"När man träffar bara 1 gång eller två så hinner man bara nästan skrapa på ytan så det är oerhört lyxigt och kul att kunna få träffas fler gånger och få till ett annat typ av djup."*

Förutom ett format som möjliggör flertalet träffar understryker Karin även en ytterligare faktor som gör en oerhörd skillnad på hur väl ett projekt fungerar och tas emot. *"Engagerade lärare och pedagoger behövs för att det ska bli bäst! Och är verkligen A och O när det gäller skapande skola projekt. För det är de som driver fram önskan om projektet och dessutom är med på plats och känner deltagarna. Det är då blir det fantastiskt!"* Avslutar Karin.